

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regularis Ord. S. Augustini De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Coloniæ, 1723

XII. De regia via sanctæ Crucis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45773)

potentior, nemo liberior qui se & omnia relinquere scit, & ad infimum se ponere.

CAPUT XII.

De regia via sanctæ Crucis.

I. **D**Urus multis videtur hic sermo: Abnega te ipsum, tolle crucem tuam, & sequere Jesum.

Sed multò durius erit audire illud extremum verbum: Discedite à me maledicti in ignem æternum.

Qui enim modò libenter audiunt, & sequuntur verbum crucis; tunc non timebunt ab auditione æternæ damnationis.

Hoc signum crucis erit in cælo, cum Dominus ad iudicandum venerit.

Tunc omnes servi crucis, qui se Crucifixo conformaverunt in vita, accedent ad Christum iudicem cum magna fiducia.

2. Quid igitur times tollere crucem, per quam itur ad regnum?

In cruce salus, in cruce vita, in cruce protectio ab hostibus.

In cruce infusio supernæ suavitatis, in cruce robur mentis, in cruce gaudium spiritus.

In cruce summa virtutis, in cruce perfectio sanctitatis.

Non est salus animæ, nec spes æternæ vitæ, nisi in cruce.

Tolle ergo crucem tuam, & sequere Jesum, & ibis in vitam æternam.

Præcessit ille bajulans sibi crucem, & mortuus est pro te in cruce; ut & tu tuam portes crucem, & mori affectes in cruce.

Quia si commortuus fueris, etiam cum illo pariter vives. Et si socius fueris poenæ, eris & gloriæ.

3. Ecce in cruce totum constat, & in moriendo totum jacet: & non est alia via ad vitam & ad veram internam pacem, nisi via sanctæ Crucis, & quotidianæ mortificationis.

Ambula

Ambula ubi vis, quære quodcum-
que volueris : & non inuenies altio-
rem viam suprà , nec securiorem
viam infrà , nisi viam sanctæ Cru-
cis.

Dispone & ordina omnia secun-
dum tuum velle & videre : & non
inuenies , nisi semper aliquid pati
debere , aut sponte , aut invitè ; & ita
cruce[m] semper inuenies.

Aut etiam in corpore dolorem
senties , aut in anima spiritus tribu-
lationem sustinebis.

4. Interdum à Deo relinquêris,
interdum à proximo exercitaberis:
& quod amplius est, sæpe tibi metip[s]i
gravis eris.

Nec tamen aliquo remedio vel so-
lacio liberari , sed alleviari poteris:
sed donec Deus voluerit, oportet, ut
sustineas.

Vult enim Deus, ut tribulationem
sine consolatione pati discas, & ut il-
li totaliter te subicias , & humilior
ex tribulatione fias.

Nemo ita cordialiter sentit passio-

118 *De Imitatione Christi*
nem Christi, sicut is, cui contigerit
similia pati.

Crux ergo semper parata est, &
ubique te expectat.

Non potes effugere ubicunque
cucurreris: quia ubicunque veneris,
te ipsum tecum portas, & semper
te ipsum invenies.

Converte te supra, converte te in-
fra: converte te extra, converte te
intra: & in his omnibus invenies
cruces.

Et necesse est te, ubique tenere pa-
tientiam, si internam vis habere pa-
cem, & perpetuam promereri co-
ronam.

5. Si libenter crucem portas, por-
tabit te, & ducet ad desideratum fi-
nem, ubi scilicet finis patiendi erit,
quamvis hic non erit.

Si invitè portas, onus tibi facis, &
te ipsum magis gravas: & tamen
oportet ut sustineas.

Si abjicis unam crucem, aliam
proculdubio invenies, & forsitan
graviolem.

6. Cre-

6. Credis tu evadere, quod nullus mortalium potuit præterire? Quis Sanctorum in mundo sine cruce & tribulatione fuit?

Nec enim Jesus Christus, Dominus noster, unâ horâ sine dolore passionis fuit, quandiu vixit. Oportebat (ait) Christum pati, & resurgere à mortuis, & ita intrare in gloriam suam.

Et quomodo tu aliam viam quæris quàm hanc regiam viam, quæ est via sanctæ crucis?

7. Tota vita Christi crux fuit & martyrium: & tu quæris requiem & gaudium?

Erras, erras, si aliud quæris, quàm pati tribulationes: quia ista vita mortalis plena est miseriis & circumsignata crucibus.

Et quantò altius quis in spiritu profecerit, tantò graviores sæpe cruces inveniet; quia exilia sui pœna magis ex amore crescit.

8. Sed tamen iste sic multipliciter afflictus non est sine levamine

consolationis : quia fructum maximum sibi sentit accrescere ex sufferentia suæ crucis.

Nam dum sponte se illi subjicit, omne onus tribulationis in fiduciam divinæ consolationis convertitur.

Et quantò caro magis per afflictionem atteritur , tantò spiritus amplius per internam gratiam roboratur.

Et nonnunquam in tantum confortatur ex affectu tribulationis & adversitatis , ob amorem conformitatis Crucis Christi , ut se sine dolore & tribulatione esse non vellet : quoniam tantò se acceptiorem Deo credit , quantò plura & graviora pro eo perferre potuerit.

Non est istud hominis virtus , sed gratia Christi , quæ tanta potest & agit in carne fragili, ut quod naturaliter semper abhorret & fugit , hoc fervore spiritûs aggrediatur & diligat.

9. Non est secundùm hominem
crucem

crucem portare, crucem amare, corpus castigare, & servituti subicere: honores fugere, contumelias libenter sustinere, se ipsum despiciere & despici optare: adversa quæque cum damnis perpeti, & nihil prosperitatis in hoc mundo desiderare.

Si ad te ipsum respicis, nihil huiusmodi ex te poteris.

Sed si in Domino confidis, dabitur tibi fortitudo de cælo, & subicientur ditioni tuæ mundus & caro.

Sed nec inimicum diabolum timebis, si fueris fide armatus, & cruce Christi signatus.

10. Pone te ergo, sicut bonus & fidelis servus Christi, ad portandam viriliter crucem Domini tui, pro te ex amore crucifixi.

Præpara te ad toleranda multa adversa & varia incommoda in hac misera vita: quia sic tecum erit, ubicunque fueris, & sic reverà invenies, ubicunque latueris.

Oportet ita esse; & non est remedium

dium evadendi à tribulatione malorum & dolore, quàm ut te patiaris.

Calicem Domini affectanter bibe, si amicus ejus esse, & partem cum eo habere desideras.

Consolationes Deo committe: faciat ipse cum talibus, sicut sibi magis placuerit.

Tu verò pone te ad sustinendum tribulationes, & reputa eas maximas consolationes: quia non sunt condignæ passionis hujus temporis, ad futuram gloriam promerendam; etiam si solus omnes posses sustinere.

11. Quando ad hoc veneris, quod tribulatio tibi dulcis est, & sapit pro Christo: tunc bene tecum esse æstima, quia invenisti paradisum in terra.

Quandiu pati grave tibi est, & fugere quæris; tandiu malè habebis, & sequetur te ubique fuga tribulationis.

12. Si ponis te, ad quod esse debes, videlicet ad patiendum & moriendum, fiet citò melius, & pacem invenies.

Etiam

Etiana si raptus fueris usque ad tertium cælum cum Paulo , non es propterea securatus de nullo contrario patiendo. Ego (inquit Jesus) ostendam illi, quanta oporteat eum pro nomine meo pati.

Pati ergo tibi remanet , si Jesum diligere , & perpetuò illi servire placeat.

13. Utinam dignus esses aliquid pro nomine Jesu pati : quàm magna gloria remaneret tibi , quanta exultatio omnibus sanctis Dei , quanta quoque ædificatio esset proximi !

Patientiam quidem omnes commendant : sed heu ! quàm pauci sunt, qui pati desiderant !

Meritò deberes libenter modicum pati pro Christo, cum multi graviora patiuntur pro mundo.

14. Scias pro certo , quia morientem te oportet ducere vitam. Et quantò quisque plus sibi moritur, tantò magis Deo vivere incipit.

Nemo aptus est ad comprehendendum cælestia , nisi se submiserit ad

ad

ad portandum pro Christo ad-
versa.

Nihil Deo acceptius, nihil tibi sa-
lubrius in mundo isto, quàm liben-
ter pati pro Christo.

Et si eligendum tibi esset, magis
optare deberes pro Christo ad-versa
pati, quàm multis consolationibus
recreari: quia Christo similior es-
ses, & omnibus Sanctis confor-
mior.

Non enim stat meritum nostrum,
& profectus statûs nostri, in mul-
tis suavitatibus & consolationibus:
sed potiùs in magnis gravitatibus &
tribulationibus perferendis.

15. Si quidem aliquid melius &
utilius saluti hominum, quàm pati,
fuisse; Christus utique verbo & ex-
emplo ostendisset.

Nam & sequentes se discipulos,
omnesque eum sequi cupientes, ma-
nifestè ad crucem portandam hor-
tatur, dicens: si quis vult venire post
me, abneget semetipsum, & tollat
crucem suam, & sequatur me.

Omni-